

mine kašwab mais, mis meie voal Türgi nisu nime oll tuttav on ja millel sagedasite 300—400 tera ühest lõrrest välja kašwab.

Kõige laulsaadad linnad on Jassi, Galatz, kust üks jagu meie väest üle Donau jõe Türgi maale läks, Plejichti, kus üks wahhe Wene väe pääforter oli, ja päälinn Bularest. Viimases linnas on juur kool, töök ülemad töötud, suur theater, muuseumid, maledustuselusljud j. n. e. Linna ise on üksna ilusa mägeliise loha päälle ehitatud ja runnu poolest Peerterburgi linnoga ühesuurune, aga hooned on palju väiksemad, ja suurus tuleb sellest, et peaaegu igal majal oma väike aed on, kus õhtul pärast päewa palonist wöib jalutada ja hahntada, kest ilm on nii soe ja lounapoolne, et viitna-kobarad rohkesti suginewad.

Mahwas ise on, nagu töök soaja maa inimesed, nature laist ja ei pruugi enese tarvis mitte palju. Päädasi on nendel, et enestee hooned, olgu linnas ehl ka kõige väesemad külas, issa puhtad peawad, ja naesterahva ülem töö on iga laupäew oma majalest, mis enamastel külades töök saanust tehnud on, seest ja väljast poolt ilussti lubjoga walged teha. See sünib jelle pärast, et mitte putukad, luttilad, sirkud ja muud väerajad insettid liig palju ei suginelas.

Nende elufombid on väga lihtlabased. Kavandi palju ei jooda, vaid enamasti marjawiina, mis nad ise kašwabid. Meesterahwad istuwad kül õhtulte sagedasite förisse, aga joobnuid ei ole sugugi näha, kest nende päärdöm on sääl juttu ajada ja mustlaste mängu kuulda.

Mustlaste mängumehi hulgub föigil pool ümber, ja klaasi viina ehl paari kopiku eest mängivad ja laulavad nad kas paar tundi. Kui pühapäew on, siis tulevad töök noored pojaid ja tüdrulud kest tulasse toasise wainu päädie, ja iga mees wöib hää meelega nende tantsu waadata. Kõigist nende pääwatanud nägudest ja süsimustadest hilgavatest silmadest wöib näha, kuna nende seed lust tantsumise üle lõkendab. Vanemad seisavad ehl istuwad punude vilus ja waatowad nii jama suure rõõmuga enestee laste lusti pääl.

Meie maa inimesele paistowad veel nende kirjud riided väga lenaste filmi. Noored pojaid kannavad lumervalged förigid, mis väga ilusaste föissi sugu värmitud lõngadega välja on ömmeldud. Särgi üle on tihii lühikene lampsoni moodi lambanahka kostuk ümber õlade misatud, nii samuti värmitud lõngadega välja ömmeldud. Pääs on must lambanabast kubar. Walged väga kitsad vüksid ja postlad on ueljal jalas. Noestel jälle lumervalged päärtätkud, nii samuti walged kulla- ehl südiga välja ömmeldud förigid ja suue osemel völl ees ja teine völl taga vassust mustast ehl punasest willasel riides tehnud, ka tifitid wiguritega. Tüdrulud on missamuti riides, muud fui et nemad päärtätkuid ei fanna, nende läiskiud mustad juussed on lilledega ja riadadesie lälitud hõbe- ja suldrabaga ehitud. Saelas riivuvad saaks ehl kolm suurt Türgi ehl Austria tuldraba. See on siis loasaraba tütrele, et igaüks noor pojast wöils näha, kui palju rillust tema ühes wöib saada. Muidugi teada ei ole töök rillad, oga ja väesed kannavad vähemalt walstrabadi üle füssatud saelas. Kõik ei ole ju kuld, mis läigib, mõteselu seda igaüks.

Linnades käiwad enamiste nagu igal pool muil maadel ja meil üleüldse haritub rahwa riites, ja sääl on naestesarbras juba väga edewad, kest igaüks tabaks ilusomalt ja übremalt riides olla fui teine, et varemalt mehele saaks. Meheleminemine sünib sääl väga vara, umbes neljas ehl viicetissümendal eluaastas mõni ford juba kolmeteist-sümendal.

Rahvas on väga lohke Venelaste vasta, ja ülevää, kui veel natuke Rumânia keelt mõistad, siis et taba juut otja leida. Saffu aga nad ei rebi sallida.

Nüüd taban veel paar sõna lõpetuselks nende rahwa muusiku ja koolide üle jutustada.

Paulus ehl mänguoorid külades, nagu nüüd Jumal tänatud meil juba peaaegu igas fibellonnas, on alles tundmata asjad, ja nende mängumehed on föigest mustlasted. Tantsutüükid on imeslustilised, nii et ilma tahtmata jalad tahasisiud ka ühes lepstu lüüa, aga nende laul ei ole ilus.